

Svar på interpellation (2018:4) av Lars Jilmstad (M) om den alarmerande polisbristen i Stockholm

Alla ska känna sig trygga i Stockholm. Stadens trygghetsskapande arbete är av högsta prioritet och vi har under den här mandatperioden gjort historiska satsningar på en rad insatser, så som en trygghetsfond, ordningsvakter, kameror, avhopparverksamhet, sociala insatser och en social investeringsfond för att bryta segregation – för att nämna några. Riksdagen måste säkerställa att polisen får de resurser som krävs för att agera mot droghandel och gängkriminalitet, samtidigt måste staden jobba med både kortsiktiga och långsiktiga åtgärder för att öka säkerheten här och nu men också för att bryta kriminalitetens och otrygghetens grogrund. För detta krävs ett helhetsgrepp som jag prioriterar före skattesänkningar.

Under de åtta åren av moderatledd regering 2006–2014 blev de utsatta områdena i Sverige fler och klyftorna växte. Istället för att rusta polis och rättssamhälle för att stoppa gängbildningen och den organiserade brottslighet vi nu sett växa fram så valde Fredrik Reinfeldts regeringar att sänka skatten med 140 miljarder. Antalet antagna till polisutbildningen störtade under de borgerliga regeringsåren, det verkar varje moderat nu försöka glömma. Men nog ser vi konsekvenserna av det misslyckandet i Stockholm. Det råder inget tvivel om att vi hade behövt fler poliser tidigare, det är ett verktyg som saknats och som den nationella politiken på båda sidor av blockgränsen delar ansvar för. Regeringen har nu gjort stora satsningar på myndigheten och vänt utvecklingen på polisutbildningen. Men mer krävs. Jag har vid många tillfällen påtalat behovet av en blocköverskridande uppgörelse som ger polisen de resurser som krävs för att bekämpa den grova organiserade brottsligheten utan att annan brottsbekämpning blir lidande. Det vore önskvärt om motionären och det parti denne företrädare ställde sig bakom detta så att vi med största möjliga tydlighet över blockgränserna visar att Stockholm inte accepterar annat.

Med det sagt vill jag istället rikta fokus mot det som vi faktiskt kan fatta beslut om i kommunfullmäktige.

Samhället måste bemöta gäng och kriminalitet med full kraft. På kort sikt måste de kriminella individerna bort från våra gator och torg. När det polisiära arbetet intensifieras, så som vi bland annat sett genom den särskilda insatsen Max, måste kommunen följa upp med insatser. För att komplettera det polisära arbetet och för att stärka tryggheten i det offentliga rummet gör kommunen stora satsningar. I årets budget har vi bland annat avsatt en trygghetsfond på 200 miljoner som ska gå till fysiska upprustningar, säkerhetshinder, säkrare gångvägar och tryggare utemiljöer. Sedan det förra borgerliga styret har vi skalat upp den ordinarie väktar- och ordningsvaktsverksamheten markant. Dessutom har vi adderat ytterligare 20 miljoner till mobila team av ordningsvakter som ska kunna närvara vid otrygga platser vid behov, samt 5 miljoner till kamerabevakning runt om i staden.

Arbetet med att strypa rekryteringen till kriminalitet och att sluta de samhällsklyftor som utgör brottslighetens grogrund måste intensifieras ytterligare. Här har vi satsat stort på sociala insatsgrupper, stadens egen avhopparverksamhet och uppsökande socialverksamhet mot unga i riskmiljöer, bland annat genom öppnandet av Framtid Stockholm Järva. Utöver detta måste det systematiska arbetet med att bryta segregationen fortsätta förstärkas. För att nämna några av de initiativ vi satsat på under mandatperioden, utöver trygghetsfonden, så har vi till exempel inrättat en social investeringsfond om 300 miljoner kronor med syfte att motverka utanförskap och social utsatthet, vi har lagt stora resurser på att stärka den socialtjänst som var körd i botten under det förra borgerliga styret och vi har adderat 250 miljoner mer i socioekonomiskt tillägg till resurssvaga skolor, vilket bidragit till att vi nu ser ökade resultat hos skolorna med svårast förutsättningar.

Stockholm ska vara en trygg och levande plats för alla och jag är fast besluten att prioritera de resurser och det helhetsgrepp som krävs för att uppnå det målet, det går före skattesänkningar.

Stockholm den 23 maj 2018

Karin Wanngård